

1. a) $-j$

b) $\alpha = \gamma = 0$, β godtyckligt.

c) 0

2. Man kan göra på flera sätt. Det kanske enklaste är att tänka sig sfären delad i två. Kraften från gasen på halvsfären S är

$$\vec{F}_{\text{gas}} = \int_S p \hat{r} dS = \dots = \pi a^2 p \hat{z} \quad ,$$

där halvsfären begränsas av xy -planet. Kraften från spänningen t i ballongen är $\vec{F}_{\text{ballong}} = -2\pi a t \hat{z}$. Kraftjämvikt ger $t = \frac{1}{2} p a$.

3. Ytan är mantelytan för en kon med spetsen i $(0, 0, a)$. Fältet skrivs om:

$$\begin{aligned} \vec{F} &= F_0 a^2 \frac{x\hat{x} + y\hat{y} + z\hat{z}}{(x^2 + y^2 + z^2)^{3/2}} + F_0 a \frac{x\hat{x} + y\hat{y}}{x^2 + y^2} + \frac{2F_0}{a^2} (x+y)z\hat{z} + \frac{3F_0}{a} (x\hat{x} - y\hat{y} + z\hat{z}) \\ &= \frac{F_0 a^2 \hat{r}}{r^2} + \frac{F_0 a \hat{\rho}}{\rho} + \frac{2F_0}{a^2} (x+y)z\hat{z} + \frac{3F_0}{a} (x\hat{x} - y\hat{y} + z\hat{z}) \quad . \end{aligned}$$

Den första termen känns igen som en punktkälla i origo med styrkan $4\pi F_0 a^2$ och den andra som en linjekälla längs z -axeln med styrkan $2\pi F_0 a$. Eftersom ytan tar upp rymdvinkeln 2π sedd från origo är punktkällans bidrag $2\pi F_0 a^2$. Ytan har höjden a , så linjekällans bidrag är $2\pi F_0 a^2$. De resterande termerna kan t.ex. hanteras med Gauss sats. Deras divergens är $\frac{2F_0}{a^2} (x+y) + \frac{3F_0}{a}$. Vi kan sluta ytan med en cirkelskiva på $z = 0$. Där är z -komponenten av detta fält noll, så vi får inget bidrag från bottenytan, utan endast från volymintegralen. Termen $\frac{2F_0}{a^2} (x+y)$ är udda under $(x, y, z) \rightarrow (-x, -y, z)$, så dess bidrag är noll. Termen $\frac{3F_0}{a}$ ger volymintegralen $\frac{1}{3}\pi a^2 \cdot a \cdot \frac{3F_0}{a} = \pi F_0 a^2$. Den totala sökta integralen är $5\pi F_0 a^2$.

4. Det gäller att lösa Laplaces ekvation $\Delta T = 0$ i cylindern, med randvillkoret $T(a, \varphi, z) = T_0 + T_1 \cos 3\varphi$. Problemet är tvådimensionellt. Det är rimligt att göra en ansats för temperaturfältet av formen $T = A\rho^p + B\rho^q \cos 3\varphi$. Med hjälp av uttrycket för Laplaceoperatorn i cylindriska koordinater fås $\Delta \rho^p = p^2 \rho^{p-2}$ och $\Delta \rho^q \cos 3\varphi = (q^2 - 9)\rho^{q-2} \cos 3\varphi$. Negativa värden på p och q utesluts, och man måste alltså ha $p = 0$, $q = 3$. Konstanterna A och B bestäms av randvillkoren, och lösningen blir $T = T_0 + T_1 \frac{\rho^3}{a^3} \cos 3\varphi$.

6. Låt oss kalla $\delta h/h$ för α . Med z -axeln vertikal och x -axeln åt höger i figuren är deformationstensorn diagonal med $E_{33} = -\alpha$, $E_{11} = 0$ och $E_{22} = \beta$ tills vidare okänd. Spåret av deformationstensorn är $E_{ii} = \beta - \alpha$. Spänningstensorn har en komponent $P_{33} = -p$. Det finns också en tryckspänning i sidled, $P_{11} = -q$, vars storlek vi ännu inte vet; den är precis så stor som behövs för att hålla bredden på rätblocket oförändrad. Dessutom är $P_{22} = 0$. Sambandet mellan spänning och deformation ger nu

$$\begin{bmatrix} -q & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -p \end{bmatrix} = \lambda(\beta - \alpha) \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} + 2\mu \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & \beta & 0 \\ 0 & 0 & -\alpha \end{bmatrix} \quad ,$$

vilket efter en kort räkning ger

$$\alpha = \frac{\lambda + 2\mu}{4\mu(\lambda + \mu)} .$$

(Detta kan jämföras med vad som fås om inget håller emot i sidled; då är

$$\alpha = \frac{\lambda + \mu}{\mu(3\lambda + 2\mu)} p$$

vilket är större än vårt resultat. Det är rimligt att deformationen blir mindre när väggarna håller emot.)